

گزارش سازمان های بین المللی

اسالو هنوز زندانی است، کارگران هنوز سرکوب میشوند

سه شنبه اول مرداد هشتاد و هفت

سندیکای کارگران واحد

گزارش کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری

به همراه فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل و سازمان عفو بین الملل

ایران در طول یک سال: اسالو هنوز زندانی است، کارگران هنوز سرکوب میشوند

۱۰ ژوئیه ۲۰۰۸

یک سال بعد از روز دستگیری منصور اسالو، آی تی اف، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی.تی.یو.سی) و عفو بین الملل از دنیا میخوانند که منصور اسالو، فعال ایرانی زندانی اتحادیه کارگری را فراموش نکنند. از طریق انتشاراتشان، تارنماهای اینترنتی و اعضایشان، این سه سازمان یکبار دیگر عهد میبندند که اسالو فراموش نخواهد شد و خواهان آزادیش میباشند. این فراخوان آنهاست درحالیکه یک سال میگذرد از زمانیکه از اتوبوسی در تهران در ۱۰ ژوئیه ۲۰۰۷ در یک بازداشتی که مقامات ابتدا انکار میکردند که حتی صورت گرفته، ربوده شد - و همینطور گزارش اخیراً تأیید نشده ای میگوید که دیروز بجای اینکه برای قرار بیمارستان اسکورت بشود، در عوض برای محاکمه در دادگاه امنیتی برده شد.

آی تی اف، آی تی یو سی و عفو بین الملل، در یک بیانیه اعلام همبستگی با اسالو و همه کارگران ایران همچنین اعلام میکنند که سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه، بعنوان بیان قانونی نیاز اعضایش باید برسمیت شناخته شود، و اینکه اقدام عامدانه برای به شکست کشاندن اتحادیه های مستقل کارگری باید متوقف شود.

متن کامل در زیر می آید:

اعلام همبستگی با کارگران ایران

دقیقاً یک سال پیش درچنین روزی، منصور اسالو، رئیس سندیکای واحد عضو آی تی اف - اتحادیه کارگران اتوبوسرانی تهران - از اتوبوسی نزدیک خانه اش در تهران بوسیله پرسنل ناشناس امنیتی بیرون کشیده شد. این اتفاق، سه هفته بعد از حضورش در جلسه اتحادیه بین المللی سازماندهی شده بوسیله آی تی اف و آی تی یو سی درلندن و بروکسل، افتاد. محکومیت جهانی هدایت شده بوسیله اتحادیه های کارگری و فعالین حقوق بشر، همراه با گروه های جامعه ایرانی، بر علیه دولت ایران به دلیل نقض آشکار حقوق کارگران، فوری و قدرتمند بود. این اعتراض جهانی بطور قابل توجهی برای ماه ها گسترش پیدا کرد تا اینکه در یک روز اقدام جهانی در ۶ مارس ۲۰۰۸ به بالاترین حد خود برسد. اعتراضات بیشتری

تا امروز ادامه دارد.

روز ۵ ژوئن ۲۰۰۸، منصور اسالو طی اعلامیه ای افشاء کرد که در حین این واقعه بسختی مورد ضرب و شتم و بد رفتاری و اهانت قرار گرفته بود. او در زندان رفتار خشن و برخورد سخت گیرانه احتمالی نامناسب به همراه فشار روحی طاقت فرسا را تحمل کرده است.

این برخورد ناهنجار اثر منفی بر سلامتیش داشته است. ما اظهار تأسف میکنیم از این واقعیت که او، علیرغم تقاضاهای مکرر دکتر هایش مبنی بر اجازه معالجات کامل در خارج از زندان بعلت وضعیت چشمش که در رابطه با مورد حمله قرار گرفتن دفعه قبل بوجود آمده، در زندان اوین مانده است. ما همچنین امروز از یک گزارش آگاه شدیم که او از یک قرار ازپیش تعیین شده بیمارستان برگردانده شده و در عوض برای ادامه محاکمه اش به دادگاه برده شده است، که جزئیاتش در زمان این نگارش، نامعلوم هستند. اگر واقعیت داشته باشد، این همزمانی نگرانی ما را تأیید میکند که مقامات مصمم هستند که به اعمال فشار به اتحادیه و جنبش کارگران مستقل در ایران ادامه دهند در همان حالیکه شأن پایه ای انسانی منصور اسالو که باید مورد قبول باشد را نادیده میگیرند.

منصور اسالو بر اساس کلمات بکار گرفته شده مبهم و اتهامات با تحریک سیاسی "اقدام علیه امنیت ملی" و "تبلیغ علیه دولت"، که هیچکدام از آنها، در عمل، جرم جنایی قابل تشخیصی را تشکیل نمی دهند، به ۵ سال زندان محکوم شد. زندانی شدن او مربوط است به فعالیتهایش بعنوان رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه. این محکومیت به سرکوب جنبش واقعی کارگری در ایران، جائیکه سازمانهای مورد تأیید دولتی از قبیل خانه کارگر و شورای کار اسلامی سالهاست که در نمایندگی کردن کارگران شکست خورده اند، خدمت میکند.

منصور اسالو و اتحادیه اش به فعالیت مسالمت آمیز و دمکراتیک ادامه میدهند. ما تصدیق میکنیم که منصور اسالو یک زندانی دگراندیش است، زندانی شده است چون با وظیفه شناسی به اعتقاداتش پایبند است. در سالگرد چنین روزی، ما یکبار دیگر خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط منصور اسالو هستیم.

ما مصرانه از مقامات قضائی ایران میخواهیم که غلامرضا غلامحسینی را آزاد کنند. او از اعضاء اتحادیه است و روز ۲۴ ژوئن در حال رفتن به ورزشگاه شیروودی در تهران برای پیوستن به مراسم روز زن ایران دستگیر شد. در روز بعد او به زندان اوین فرستاده شد بوسیله قاضی حسن دهقان دهنوی، کسی که اعلام کرد که "غلامحسینی به هیچ جرمی متهم نیست، اما تا زمانیکه تحقیقات در مورد پرونده اش انجام میگیرد باید برای یک مدت نامعلوم در بازداشت باشد"، تصمیمی که ماده ۹(۳) از میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی را، که بیان میکند "آن یک قانون عمومی نخواهد بود که اشخاصی که در انتظار محاکمه هستند در بازداشت بسر ببرند". نقض میکند.

ما همچنین مصرانه از دولت ایران میخواهیم که سندیکای کارگران شرکت واحد بعنوان یک سازمان کارگری اصیل برسمیت شناخته شود و به سرکوب اتحادیه پایان داده شود. ما بیم داریم که آنهایی که یا از کارهایشان اخراج شده اند و یا به بهانه شرکت در اعتصاب ژانویه ۲۰۰۶ اجازه بازگشت به کار ندارند، بدلیل فعالیتهای مسالمت آمیز اتحادیه ای و بخاطر استفاده از حق شان برای آزادی بیان و تشکل متحمل مجازات بیشتری شوند. مقامات ایرانی باید این اعمال را متوقف کنند و اجازه اخراجهای ناعادلانه را ندهند.

آی تی یو سی، آی تی اف و عفو بین الملل از کوششهای خستگی ناپذیر اعضای سندیکای شرکت واحد و هیئت مدیره اش

در سازماندهی کارگران اتوبوسرانی تهران استقبال میکنند. اعضای سندیکای واحد، علیرغم موانعی که بوسیله مدیریت و مقامات بر سر راهشان میگذارند، نمونه ای هستند از اینکه چگونه حقوق اتحادیه کارگری، حقوق بشر است. ما نگرانی عمیق خود را درباره تشدید سرکوب بر علیه جنبش مستقل کارگری در ایران ابراز میکنیم. علاوه بر بودن و زندانی کردن رهبران اتحادیه، دستگیریهایی دستجمعی در محلهای کارجائیکه فعالیتهای واقعی کارگری در حال رشد است، ادامه دارد همانطوریکه ما اخیراً با بازداشت ۲۰ کارگر کارخانه شکر هفت تپه دیده ایم. فدراسیون جهانی کارگران صنایع شیمیایی، انرژی، معدن و بخش عمومی گزارش میکنند که در ماه آوریل، ۱۰۰ کارگر در کارخانه لاستیک سازی کیان، نزدیک چهاردانگه با باتوم های برقی مورد حمله قرار گرفتند و به مدت ۳۶ ساعت بازداشت شدند. بر اساس گزارش سازمان آموزش جهانی فعالین اتحادیه معلمین بطور فزاینده ای مورد هدف قرار گرفته اند و دستگیر شده اند. ما سپاس بیکران خود را به همه آن اشخاص و سازمانها، هم در داخل ایران و هم در سراسر جهان، که بطور مداوم برای آزادی منصور اسالو، و به همان اهمیت، ارتقاء دادن جنبش مستقل کارگری در ایران کار کرده اند، ابراز میکنیم. ما این اعلامیه را در اولین سالگرد دستگیری خودسرانه منصور اسالو و تأکید دوباره بر حمایت بی شائبه مان از او و جنبش مستقل اتحادیه کارگری ایران صادر میکنیم. ما همه باید نیروها را به هم پیوند دهیم برای رسیدن به اهداف مشترکمان: اینکه کارگران در ایران باید قادر باشند که از حقوق پایه ای انسانی و حقوق اتحادیه کارگری که حق مسلم همه کارگران است، صرف نظر از هر مکانی که زندگی میکنند، بهره مند گردند. حقوق کارگران، حقوق بشر است.

۱۰ ژوئیه ۲۰۰۸

(فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی.تی.اف)

(کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی.تی.یوسی

عفو بین الملل

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

syndica_vahed@yahoo.com

syndicavahed@gmail.com

www.syndicavahed.info